

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Punctum IV. ad Dei Filium. Delicti veniam posce.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

promptus ad laxiora & carnis commoda, tam
 segnis ad rigorem & fervorem: tam curiosus ad
 nova audientia, & pulchra intuenta: tam re-
 missus ad humilia & aliecta amplectenda: tam
 avidus ad multa habenda tam parcus ad dandi:
 tam tenax ad retinendum: tam inconsideratus
 in loquendo: tam incontinenens ad tacendum tam
 incompositus in moribus. tam impotens in actibus
 tam effusus super cibum, tam surdus ad Dei ver-
 bum: tam velox ad quiescem: tam tardus ad la-
 borem: tam vigilans ad fabulas: tam somno-
 lentus ad vigilias sacras: tam festinus ad finem,
 tam vagus ad attendendum: tam negligens in
 laboris persolvendis: tam tepidus in celebrando,
 tam aridus in communicando: tam cito distra-
 ctus: tam raro tibi bonè collectus: tam subito
 commotus ad iram: tam facilis ad alterius dis-
 plientiam: tam pronus ad iudicandum, tam vi-
 gidus ad arguendum. tam letus ad prospera:
 tam debilis in adversis: tam saepe multa bona
 proponens: & modicam ad effectum perducens. His
 & aliis defectibus tuis cum dolore & magna dis-
 plientia propria infirmitatis, perpensis, discussis,
 & deploratis, firmum statue propositum, vitam
 tuam emendandi, & in melius proficiendi.

Punctum IV. ad Dei Filium.

Delicti veniam posce.

Dolor de peccatis venialibus.

Constitutus sum à te, Redemptor a-
 mantissime, in eo statu, in quo non so-
 lum propriam salutem & sanctitatem pro-

cura

currere, sed reliquos quoque Fideles verbo
& exemplo instruere, illuminare, & ad sa-
lutem & perfectionem perducere debe-
rem: sed, eheu! quàm parùm id hactenus
præstiti præsertim hodie? quot imperfe-
ctiones & negligentias, quot peccata ve-
nialia rursus commisi? quæ licet venialia
sint, levia tamen esse non possunt, cum te
Deum O. M. offendant, & pœnis acerbis-
simis, omnibûsq; mundi tormentis lon-
gè gravioribus in altera vita expianda sint.

Doleo igitur, ô Jesu dulcissime! quòd
tibi, omni omnium creaturarum amore
& cultu dignissimo, tantâ hodie negligenti-
â serviverim; & pro tot beneficiis tuis
tot peccata rependerim. Agnosco & fa-
teor libens miseriam & malitiam meam:
nam omni ferè momento diversæ peccan-
di occasiones & tentationes subtilissimè
se insinuant: jam curiositatis & loquacita-
tis, jam iræ & impatientiæ; jam conten-
tionis & amulationis; jam sensualitatis &
vanitatis; jam distractionis & evagationis,
aliarumque innumerarum culparum &
imperfectiõnum: & quoties vel negligenter
cessi, vel omnino cessi & victus sum?

Y

Do-

Dolor ob pœnas temporales promeritas.

DE his itaque & omnibus aliis totius vitæ meæ peccatis in primis doleo, mi Jesu, quia à justitia tua graves hujus vitæ pœnas promerui; cum Davide pestem, cum Oza subitanæ mortem, cum Ezechia valetudinis, bonorum & vitæ dispendium; in altera verò vita longam cœlestis gloriæ & visionis beatificæ dilationem, atque acerbissima flammarum purgantium incendia & tormenta.

Dolor ob damna spiritualia.

DOleo deinde, Redemptor mi, quòd peccatis hisce tam leviter consentiendo, in graviora labendi periculo me exposuerim; diabolicis insulibus aditum patefecerim; ardorem charitatis imminuerim; intellectum obscurarim; voluntatem induraverim; gustum & alacritatem in virtutum exercitio sustulerim; meipsum multis gratiæ & gloriæ gradibus; te verò, Deum meum, oblectatione & complacentiâ infinitâ privarim.

Dolor ex motivo amoris.

DOleo denique ex animo, mi Salvator, quia tot tantisque beneficiis tuis me

ingratum exhibui: animam meam, Spon-
sam tuam, tot peccatorum maculis defec-
tavi; eamque oculis tuis minus acceptam
reddidi: unionem arctiorem cum Divina
Bonitate tua impediui; voluptatulam bre-
vem, vanam gloriolam, lucellum tenue,
amoretui, & Bonitati tuæ infinitæ quo-
dammodo prætuli: atque adeo te non ex
toto corde super omnia perfectè dilexi:
quia partem cordis & amoris mei rei
evanidæ cessi; multa tibi summo Bono
meo displicentia perperravi; & Majesta-
tem tuam infinitam sæpius offendi. A-
gnus Dei qui tollis peccata mundi misere-
re mei: ego enim ex intimo corde doleo,
quòd te summum & unicum Bonum
meum vel in minimo offenderim.

Dolor de peccatis mortalibus.

Si die aliquo peccatum lethale admisseris (quod
Deus avertat: hoc enim in Sacerdote, aut Re-
ligioso horrendū, & abominabile monstrum foret)
sequendam contritionis actum, singula expenden-
do, quàm ferventiſſimè elice.

Dolor ob dedecus & infamiam contractam.

Ecce, mi Jesu, Ego N. sum ingratiſſima
illa creatura, tot beneficiis à te ornata,
tanto sanguinis profluvio redempta, atq;

exaltata : & ego tamen , verè servus nequam , & rebellis , pro bono malum reddidi , & nefandis sceleribus Bonitatem tuam infinitam graviter offendi. Christianus sum , in Baptismo sub Crucis vexillo adscriptus , Mundo , Carni & Diabolo abrenunciavi ; sed verbis non steri , fidem fregi , te Ducem optimum deserui , atq; iterum ad Diaboli castra turpiter transfugi. O quàm me pudet ! Ego Sacerdos sum , personam tuam sustinens , & vestimenta gerens : at eheu ! personâ tam nobili depositâ , vilissimi mancipii , ac Sacrificuli Dæmonis larvam malitiosè assumpsit. O quàm me pœnitet ! Templum Christi sum , & Sactarium Spiritûs sancti toties à te mundatum , visitatum , possessum : & ego hoc gratissimo Hospite ac Domino ejecto , illud in cloacam Veneris ac in venenatam draconum & bufonum infernalium speluncam converti. O quàm doleo ! quàm erubesco !

Dolor ob amissum Cœlum.

Cœleste Palatium , æternum Dei Regnum , Angelorum contubernium , Sanctorum omnium consortium , voluptatis

præparatis Paradisum, visionis beatificæ gaudium, æternam Deitatis fruitionem & possessionem, Coronam gloriæ immarcescibilem, bravium, jubilum, solatium, vitam interminabilem. pro re nihili, pro quisquiliis momentaneis, pro poma putrido, stolidi instar pueri, vendidi & amisi. O quàm doleo!

Dolor ob Infernum promeritum.

PRÔ quanta amentia! pro gutta mellis immensum fellis tartarei oceanum acquisivi: pro brevi honore, æternum dedecus: pro levi voluptate, æternam tristitiæ aculeum: pro vili lente æternam famem & sitim: pro re nullius momenti æternas tenebras, æternos fœtores, conscientia vermes immortales, torrentes flammaram inextinguibiles: nunquam defutura Dæmonum tormenta, nunquam cessatura damnatorum flagella & incendia; deniq; damnationem, maledictionem, ac desperationem nunquam terminandam. O quæ cœcitas! quæ vesania! à Deo Creatore & Salvatore meo, protervè me averti, & ad fallacem boni apparentis umbram me converti: ideoq; dignissimus

Y 7 sum

116 HOROLOGIVM
sum, o Deus! ut & in hac vita & in altera; tam in iudicio particulari, quam universaliter avertas faciem tuam a me, & in aeternum projicias me a facie tua, atque in horrendam abyssum infernalem me precipites. O quam doleo!

Dolor ex motivo Charitatis.
Sed vel maximè doleo, Deus meus, & millies magis dolere desidero, ex gratuito amore tui: quia scilicet offendi te, quia læsi & contristavi te summum & infinitum Bonum meum; quem nunc ex toto corde super omnia diligo; ideoque peccata mea super omnia mala summe detestor. Peccavi in cœlum & coram te, Servator mi: peccavi in omnipotentiam tuam quæ me creavit; peccavi in sapientiam tuam, quæ me peccantem aspexit; peccavi in Bonitatem tuam, quæ me sic ab æterno dilexit: peccavi in misericordiam tuam, quæ toties mihi pepercit; peccavi in Justitiam tuam, quæ supplicia æterna intentavit. O quam doleo pro amore tui! peccavi non solum contra Divinitatem, sed & contra Humanitatem tuam, mi Redemptor; contra vulnera &

torr
oner
tuam
culca
acqu
Dei
o dia
aqua
rum,
& de
am?
mag
dum
dele
mih
mo p
P
O
a
testa
simè
eme
lacr
stai
vire

tormenta tua, contra sanguinem & passionem tuam; contra crucem & mortem tuam; quæ omnia contempsi, spreui, conculcavi; & quodammodo ostentui habui; ac quantum in me fuit, iterum te, Filium Dei, in memetipso crucifixi. O furor! ô diabolica rabies! Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lærymarum, etiam sanguinearum, quibus lugeam & desseam inexplicabilem malitiam meam? ah! miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam; & secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam: & propitius esto mihi maximo, ingratiſſimo & scelestiſſimo peccatori!

Punctum V. ad Spiritum sanctum

Malumq; fuga

O Patris & Filii Amor æternæ Spiritus S. amo te ex toto corde meo, & in contestationem hujus erga te amoris, firmissimè statuo, cum gratia tua peccata mea emendare, viam mandatorum tuorum alacrius currere, secundum sublimitatem status mei, perfectius tibi in posterum servire; ac subditos mihi commissos melius